

¹Und siehe, ein Mann Gottes kam von Juda durch das Wort des HERRN gen Beth-El; und Jerobeam stand bei dem Altar, zu räuchern.²Und er rief wider den Altar durch das Wort des HERRN und sprach: Altar, Altar! so spricht der HERR: Siehe, es wird ein Sohn dem Hause David geboren werden mit Namen Josia; der wird auf dir opfern die Priester der Höhen, die auf dir räuchern, und wir Menschengelbeine auf dir verbrennen.³Und er gab des Tages ein Wunderzeichen und sprach: Das ist das Wunderzeichen, daß solches der HERR geredet hat: Siehe der Altar wird reißen und die Asche verschüttet werden, die darauf ist.⁴Da aber der König das Wort von dem Mann Gottes hörte, der wider den Altar zu Beth-El rief, reckte er seine Hand aus bei dem Altar und sprach: Greift ihn! Und seine Hand verdorrte, die er wider ihn ausgereckt hatte, und er konnte sie nicht wieder zu sich ziehen.⁵Und der Altar riß, und die Asche ward verschüttet vom Altar nach dem Wunderzeichen, das der Mann Gottes gegeben hatte durch das Wort des HERRN.⁶Und der König hob an und sprach zu dem Mann Gottes: Bitte das Angesicht des Herrn, deines Gottes, und bitte für mich, daß meine Hand wieder zu mir komme. Da bat der Mann Gottes das Angesicht des HERRN; und dem König ward seine Hand wieder zu ihm gebracht und ward, wie sie zuvor war.⁷Und der König redete mit dem Mann Gottes: Komm mit mir heim und labe dich, ich will dir ein Geschenk geben.⁸Aber der Mann Gottes sprach zum König: Wenn du mir auch dein halbes Haus gäbst, so käme ich doch nicht

¹وإِذَا يَرَجُلُ اللَّهِ قَدْ أَتَى مِنْ يَهُودَا بِكَلَامِ الرَّبِّ إِلَى بَيْتِ إِيلَ، وَبِزُرْعَامُ وَاقِفُ لَدَى الْمَذْبَحِ لِيُوقِدَ.²فَتَادَى تَحْوَ الْمَذْبَحِ بِكَلَامِ الرَّبِّ، يَا مَذْبَحُ يَا مَذْبَحُ، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، هُوَذَا سَيُولَدُ لِبَيْتِ دَاوُدَ ابْنُ اسْمِهِ يُوشِيَا، وَبَذْبَحُ عَلَيْكَ كَهَنَةُ الْمُزْتَعَاتِ الَّذِينَ يُوقِدُونَ عَلَيْكَ، وَتُحْرِقُ عَلَيْكَ عِظَامُ النَّاسِ.³وَأَعْطَى فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ عَلَامَةً قَائِلًا، هَذِهِ هِيَ الْعَلَامَةُ الَّتِي تَكَلَّمَ بِهَا الرَّبُّ، هُوَذَا الْمَذْبَحُ يَنْشَقُّ وَدُرِّي الرَّمَادِ الَّذِي عَلَيْهِ. فَلَمَّا سَمِعَ الْمَلِكُ كَلَامَ رَجُلِ اللَّهِ الَّذِي تَادَى تَحْوَ الْمَذْبَحِ فِي بَيْتِ إِيلَ، مَدَّ بِزُرْعَامُ يَدَهُ عَنِ الْمَذْبَحِ قَائِلًا، أُمْسِكُوهُ. فَتَيْسَسَتْ يَدُهُ الَّتِي مَدَّهَا تَحْوَ وَلَمْ يَسْتَطِعْ أَنْ يَرْدَّهَا إِلَيْهِ.⁵وَأَنْشَقَّ الْمَذْبَحُ وَدُرِّي الرَّمَادِ مِنْ عَلَيْهِ حَسَبَ الْعَلَامَةِ الَّتِي أَعْطَاهَا رَجُلُ اللَّهِ بِكَلَامِ الرَّبِّ.⁶فَقَالَ الْمَلِكُ لِرَجُلِ اللَّهِ، تَصَرَّعْ إِلَيَّ وَجْهَ الرَّبِّ إِلَيْكَ وَصَلِّ مِنْ أَجْلِي فَتَرْجِعْ يَدِي إِلَيَّ. فَتَصَرَّعَ رَجُلُ اللَّهِ إِلَى وَجْهِ الرَّبِّ فَرَجَعَتْ يَدُ الْمَلِكِ إِلَيْهِ وَكَانَتْ كَمَا فِي الْأَوَّلِ.⁷ثُمَّ قَالَ الْمَلِكُ لِرَجُلِ اللَّهِ، ادْخُلْ مَعِيَ إِلَى الْبَيْتِ وَتَقَوُّوْا فَأَعْطَيْتُكَ أَجْرَةً.⁸فَقَالَ رَجُلُ اللَّهِ لِلْمَلِكِ، لَوْ أَعْطَيْتَنِي نِصْفَ بَيْتِكَ لَا أَدْخُلُ مَعَكَ وَلَا أَكُلُ خُبْزًا وَلَا أَشْرَبُ مَاءً فِي هَذَا الْمَوْضِعِ.⁹لَئِنْ هَكَذَا أَوْصَيْتُ بِكَلَامِ الرَّبِّ، لَا تَأْكُلُ خُبْزًا وَلَا تَشْرَبُ مَاءً وَلَا تَرْجِعَ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي ذَهَبْتَ فِيهِ.¹⁰قَدْ هَبْتُ فِي طَرِيقِ آخَرَ، وَلَمْ يَرْجِعْ فِي الطَّرِيقِ الَّذِي جَاءَ فِيهِ إِلَى بَيْتِ إِيلَ.¹¹وَكَانَ تَبِيُّ سَبْعُ سَاكِنَا فِي بَيْتِ إِيلَ. فَأَتَى بُنُوهُ وَقَصَّوْا عَلَيْهِ كُلَّ الْعَمَلِ الَّذِي عَمِلَهُ رَجُلُ اللَّهِ ذَلِكَ الْيَوْمَ فِي بَيْتِ إِيلَ، وَقَصَّوْا عَلَى أَبِيهِمُ الْكَلَامَ الَّذِي تَكَلَّمَ بِهِ إِلَى الْمَلِكِ.¹²فَقَالَ لَهُمْ آبُوهُمْ، مِنْ أَيِّ طَرِيقِ ذَهَبَ. وَكَانَ بُنُوهُ قَدْ رَأَوْا الطَّرِيقَ الَّذِي سَارَ فِيهِ رَجُلُ اللَّهِ.¹³فَقَالَ لِبَنِيهِ، سُدُّوا لِي عَلَى الْجِمَارِ. فَسَدُّوا لَهُ عَلَى الْجِمَارِ فَتَرَكِبَ عَلَيْهِ¹⁴وَسَارَ وَرَاءَ رَجُلِ اللَّهِ، فَوَجَدَهُ جَالِسًا تَحْتَ الْبَلُوطَةِ، فَقَالَ لَهُ، أَأَنْتَ رَجُلُ اللَّهِ الَّذِي جَاءَ مِنْ يَهُودَا. فَقَالَ، أَنَا هُوَ.¹⁵فَقَالَ لَهُ، سِرْ مَعِيَ إِلَى الْبَيْتِ وَكُلْ خُبْزًا.¹⁶فَقَالَ، لَا أَقْدِرُ أَنْ أَرْجِعَ مَعَكَ وَلَا أَدْخُلُ مَعَكَ وَلَا أَكُلُ خُبْزًا وَلَا أَشْرَبُ مَعَكَ مَاءً فِي هَذَا الْمَوْضِعِ.¹⁷لَئِنْ قِيلَ لِي بِكَلَامِ الرَّبِّ، لَا تَأْكُلُ خُبْزًا وَلَا تَشْرَبُ هُنَاكَ مَاءً وَلَا تَرْجِعَ سَائِرًا فِي الطَّرِيقِ الَّذِي ذَهَبْتَ فِيهِ.¹⁸فَقَالَ لَهُ، أَنَا أَيْضًا تَبِيُّ مِثْلِكَ، وَقَدْ كَلَّمَنِي مَلَاكُ بَكَلَامِ الرَّبِّ قَائِلًا، ارْجِعْ بِهِ مَعَكَ إِلَى بَيْتِكَ فَيَأْكُلُ خُبْزًا وَيَشْرَبُ مَاءً- كَذَبَ عَلَيْهِ.¹⁹فَرْجَعَ مَعَهُ وَأَكَلَ خُبْزًا فِي بَيْتِهِ وَشَرِبَ

mit dir; denn ich will an diesem Ort kein Brot essen noch Wasser trinken.⁹ Denn also ist mir geboten durch des HERRN Wort und gesagt: Du sollst kein Brot essen und kein Wasser trinken und nicht wieder den Weg kommen, den du gegangen bist.¹⁰ Und er ging weg einen andern Weg und kam nicht wieder den Weg, den er gen Beth-El gekommen war.¹¹ Es wohnte aber ein alter Prophet zu Beth-El; zu dem kamen seine Söhne und erzählten ihm alle Werke, die der Mann Gottes getan hatte des Tages zu Beth-El, und die Worte, die er zum König geredet hatte.¹² Und ihr Vater sprach zu ihnen: Wo ist der Weg, den er gezogen ist? Und seine Söhne zeigten ihm den Weg, den der Mann Gottes gezogen war, der von Juda gekommen war.¹³ Er aber sprach zu seinen Söhnen: Sattelt mir den Esel! und da sie ihm den Esel sattelten, ritt er darauf¹⁴ und zog dem Mann Gottes nach und fand ihn unter einer Eiche sitzen und sprach: Bist du der Mann Gottes, der von Juda gekommen ist? Er sprach: Ja.¹⁵ Er sprach zu ihm: Komm mit mir heim und iß Brot.¹⁶ Er aber sprach: Ich kann nicht mit dir umkehren und mit dir kommen; ich will auch nicht Brot essen noch Wasser trinken mit dir an diesem Ort.¹⁷ Denn es ist mit mir geredet worden durch das Wort des HERRN: Du sollst daselbst weder Brot essen noch Wasser trinken; du sollst nicht wieder den Weg gehen, den du gegangen bist.¹⁸ Er sprach zu ihm: Ich bin auch ein Prophet wie du, und ein Engel hat mit mir geredet durch des HERRN Wort und gesagt: Führe ihn wieder mit dir heim, daß er Brot esse und Wasser trinke. Er log ihm aber¹⁹ und führte ihn wieder zurück, daß er

ماء.²⁰ وَيَتَمَّا هُمَا جَالِسَانِ عَلَى الْمَائِدَةِ كَانَ كَلَامُ الرَّبِّ إِلَى النَّبِيِّ الَّذِي أَرْجَعَهُ.²¹ فَصَاحَ إِلَى رَجُلِ اللَّهِ الَّذِي جَاءَ مِنْ يَهُودَا، هَكَذَا قَالَ الرَّبُّ، مِنْ أَجْلِ أَنَّكَ خَالَفْتَ قَوْلَ الرَّبِّ وَلَمْ تَحْفَظِ الْوَصِيَّةَ الَّتِي أَوْصَاكَ بِهَا الرَّبُّ إِيَّاهُ، فَارْجَعْتَ وَأَكَلْتَ خُبْزاً وَشَرَبْتَ مَاءً فِي الْمَوْضِعِ الَّذِي قَالَ لَكَ، لَا تَأْكُلْ فِيهِ خُبْزاً وَلَا تَشْرَبْ مَاءً، لَا تَدْخُلْ جُثَّتَكَ قَبْرَ آبَائِكَ.²² ثُمَّ بَعْدَ مَا أَكَلَ خُبْزاً وَبَعْدَ أَنْ شَرَبَ سَدَّ لَهُ عَلَى الْحِمَارِ أَيْ لِلنَّبِيِّ الَّذِي أَرْجَعَهُ²³ وَأَنْطَلَقَ. فَصَادَقَهُ أَسَدٌ فِي الطَّرِيقِ وَقَتَّلَهُ. وَكَانَتْ جُثَّتُهُ مَطْرُوحَةً فِي الطَّرِيقِ وَالْحِمَارُ وَقَفَ بِجَانِبِهَا وَالْأَسَدُ وَقَفَ بِجَانِبِ الْجُثَّةِ.²⁴ وَإِذَا يَوْمٌ يَقُومُ يَعْبُرُونَ قَرَأُوا الْجُثَّةَ مَطْرُوحَةً فِي الطَّرِيقِ وَالْأَسَدُ وَقَفَ بِجَانِبِ الْجُثَّةِ. فَأَتَوْا وَأَحْبَرُوا فِي الْمَدِينَةِ الَّتِي كَانَ النَّبِيُّ الشَّيْخُ سَاكِناً بِهَا.²⁵ وَلَمَّا سَمِعَ النَّبِيُّ الَّذِي أَرْجَعَهُ عَنِ الطَّرِيقِ قَالَ، هُوَ رَجُلٌ لِلَّهِ الَّذِي خَالَفَ قَوْلَ الرَّبِّ، فَدَفَعَهُ الرَّبُّ لِلْأَسَدِ فَأَفْتَرَسَهُ وَقَتَّلَهُ حَسَبَ كَلَامِ الرَّبِّ الَّذِي كَلَّمَهُ بِهِ.²⁶ وَقَالَ لِتَبْنِيهِ، شُدُّوا لِي عَلَى الْحِمَارِ. فَسُدُّوا.²⁷ فَذَهَبَ وَوَجَدَ جُثَّتَهُ مَطْرُوحَةً فِي الطَّرِيقِ، وَالْحِمَارُ وَالْأَسَدُ وَاقِفَيْنِ بِجَانِبِ الْجُثَّةِ، وَلَمْ يَأْكُلِ الْأَسَدُ الْجُثَّةَ وَلَا أَفْتَرَسَ الْحِمَارُ.²⁸ قَرَعَ النَّبِيُّ جُثَّةَ رَجُلِ اللَّهِ وَوَضَعَهَا عَلَى الْحِمَارِ وَرَجَعَ بِهَا، وَدَخَلَ النَّبِيُّ الشَّيْخُ الْمَدِينَةَ لِيَنْدُبَهُ وَيَدْفِنَهُ.²⁹ فَوَضَعَ جُثَّتَهُ فِي قَبْرِهِ وَتَاحُوا عَلَيْهِ قَائِلِينَ، أِهْ يَا أَحِي. وَبَعْدَ ذَلِكَ قَالَ لِتَبْنِيهِ، عِنْدَ وَقَاتِي أَذْفُنِي فِي الْقَبْرِ الَّذِي دُفِنَ فِيهِ رَجُلٌ لِلَّهِ. بِجَانِبِ عِظَامِهِ صُغُوا عِظَامِي. لِأَنَّهُ تَمَاماً سَيِّئٌ الْكَلَامُ الَّذِي تَأْدَى بِهِ بِكَلَامِ الرَّبِّ تَحْوِ الْمَذْبَحِ الَّذِي فِي بَيْتِ إِيْلَ، وَتَحْوِ جَمِيعِ بُيُوتِ الْمُزْتَفَعَاتِ الَّتِي فِي مُدُنِ السَّامِرَةِ.³⁰ بَعْدَ هَذَا الْأَمْرِ لَمْ يَرْجِعْ يَرْبِعاً عَنْ طَرِيقِهِ الرَّبْدِيَّةِ، بَلْ عَادَ فَعَمِلَ مِنْ أَطْرَافِ الشَّعْبِ كَهَنَةَ الْمُزْتَفَعَاتِ. مَنْ شَاءَ مَلَأَ يَدَهُ فَصَارَ مِنْ كَهَنَةِ الْمُزْتَفَعَاتِ.³¹ وَكَانَ مِنْ هَذَا الْأَمْرِ خَطِيئَةٌ لِبَيْتِ يَرْبِعَامَ، وَكَانَ لِإِبَادَتِهِ وَخَرَابِهِ عَنْ وَجْهِ الْأَرْضِ.

Brot aß und Wasser trank in seinem Hause.²⁰ Und da sie zu Tisch saßen, kam das Wort des HERRN zu dem Propheten, der ihn wieder zurückgeführt hatte;²¹ und er rief dem Mann Gottes zu, der da von Juda gekommen war, und sprach: So spricht der HERR: Darum daß du dem Munde des HERRN bist ungehorsam gewesen und hast nicht gehalten das Gebot, das dir der HERR, dein Gott, geboten hat,²² und bist umgekehrt, hast Brot gegessen und Wasser getrunken an dem Ort, davon ich dir sagte: Du sollst weder Brot essen noch Wasser trinken, so soll dein Leichnam nicht in deiner Väter Grab kommen.²³ Und nachdem er Brot gegessen und getrunken hatte, sattelte man den Esel dem Propheten, den er wieder zurückgeführt hatte.²⁴ Und da er wegzog, fand ihn ein Löwe auf dem Wege und tötete ihn; und sein Leichnam lag geworfen in dem Wege, und der Esel stand neben ihm und der Löwe stand neben dem Leichnam.²⁵ Und da Leute vorübergingen, sahen sie den Leichnam in den Weg geworfen und den Löwen bei dem Leichnam stehen, und kamen und sagten es in der Stadt, darin der alte Prophet wohnte.²⁶ Da das der Prophet hörte, der ihn wieder zurückgeführt hatte, sprach er: Es ist der Mann Gottes, der dem Munde des HERRN ist ungehorsam gewesen. Darum hat ihn der HERR dem Löwen gegeben; der hat ihn zerrissen und getötet nach dem Wort, das ihm der HERR gesagt hat.²⁷ Und er sprach zu seinen Söhnen: Sattelt mir den Esel! Und da sie ihn gesattelt hatten,²⁸ zog er hin und fand seinen Leichnam in den Weg geworfen und

den Esel und den Löwen neben dem Leichnam stehen. Der Löwe hatte nichts gefressen vom Leichnam und den Esel nicht zerrissen.²⁹ Da hob der Prophet den Leichnam des Mannes Gottes auf und legte ihn auf den Esel und führte ihn wieder zurück und kam in die Stadt des alten Propheten, daß sie ihn beklagten und begruben.³⁰ Und er legte den Leichnam in sein Grab; und sie beklagten ihn: Ach, Bruder!³¹ Und da sie ihn begraben hatten, sprach er zu seinen Söhnen: Wenn ich sterbe, so begrabt mich in dem Grabe, darin der Mann Gottes begraben ist, und legt mein Gebein neben sein Gebein.³² Denn es wird geschehen was er geschrieen hat wider den Altar zu Beth-El durch das Wort des HERRN und wider alle Häuser der Höhen, die in den Städten Samarias sind.³³ Aber nach dieser Geschichte kehrte sich Jerobeam nicht von seinem bösen Wege, sondern machte Priester der Höhen aus allem Volk. Zu wem er Lust hatte, dessen Hand füllte er, und der ward Priester der Höhen.³⁴ Und dies geriet zu Sünde dem Hause Jerobeam, daß es verderbt und von der Erde vertilgt ward.